

1. นางเม่งจู หรืออีกนานหนึ่งว่า “แม่นาขบ้านล่าง” สมรสกับนายจุ้ยเช โภวิทยา มีด้ำแทนที่เป็นนาขบ้านล่าง

2. นายจูเมือง ตันธนารัตน์ (หลวงสุนทรภักดี)

3. นายจูไถ่ ตันธนารัตน์ (พระจันทนารักษ์)

4. นายจูเชี้ยน ตันธนารัตน์ ไม่มีบุตรและธิดา

5. นางเพ็คเลียน สมรสแล้วเดินทางไปอยู่ที่สิงคโปร์ แล้วหายไป

บรรยายหลวงสำเร็จกิจกรรมที่ ๓ ก่อนนางรุ่น มีบุตรและธิดาดังนี้

1. นางจูเส้ง ตันธนารัตน์
2. นางจูชาด ตันธนารัตน์ ไม่มีบุตรและธิดา

3. นางจูกี สมรสกับนายไชยก แซ่ถ่า

4. นางจูชุน สมรสแล้วเปลี่ยนนามสกุลเป็นนายจันบุญย์

บรรยายหลวงสำเร็จกิจกรรมที่ ๔ ก่อนนางเกี้ยด มีบุตรและธิดา กือ

1. นางจูอิน ตันธนารัตน์ (หลวงวิชิต)

2. ธิดาอีก ๑ คน ลีงแก่กรรม ขณะเยาว์วัย

เมื่อกิจกรรมหลวงสำเร็จกิจกรอซ เมืองสงขลา ประยอกอบอาชีพเป็นพ่อค้า ปรากฏว่า ขณะนั้นมีข้าศึกมาประชิดเมืองสงขลา ท่านจึงอาสาอกรถ ครึ่งแรกหลวงสำเร็จกิจกรและกองทหารพ่ายแพ้ข้าศึก เพราะทหารพิทักษ์ฯ ท่านจึงขอแก้ตัวใหม่ คราวนี้จึงวางแผนให้ทหารตีม้าใส่กระบอกไม้ไฟเข้าวนไว้ที่คอ พร้อมกับออกคำสั่งว่า แม้รบสู้ไม่ชนะศัตรูจะไม่ให้กินข้าว ในที่สุดก็ประสบชัยชนะข้าศึกพ่ายแพ้โดยไปด้วยความดีความชอบอันนี้เอง เจ้าเมืองสงขลาจึงกราบบุพเพสนธิไปยังกรุงเทพฯ พระเจ้าอยู่หัวจึงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายบุข แซ่ดัน เป็นหลวงกิจกรจ้างวางแผนเมืองปัตตานีดังนี้

เมื่อหลวงสำเร็จกิจกรจ้างวางแผนการอกร้าวไปอยู่เมืองปัตตานี ขณะนั้นบุตรและธิดาต่างมีอาชญากรรม เช่น นางเม่งจู ธิดาคนหัวปีมีอาชญากรรม ๕ ขวบ มีร่องเล่าเก็บขันบุญความ善ของท่านขุนและธิดาผู้นี้กือ วันหนึ่งท่านบุนและเด็กหญิงเม่งจูไปเยือนวังพระยาดาเนียก็ พระยาวิชิตภักดี ครีสูรังษายา

ขณะนั้นในวังมีการเล่นการพนันแหงไปปืน พระยาดาเนียก็เห็นหลวงสำเร็จกิจกรก็พูดเป็นภาษาสามัญว่า “ดาเตะมาเมี๊ยะ บางเดาะ ตุ่ลงบูร่า ยาเต็ตุหัวก่าเด็ด” แปลว่า “คุณหลวงมาเดลัวให้ช่วยเป็นเจ้ามือด้วย”

หลวงสำเร็จกิจกรก็欣ดี เมื่อเห็นบุตรเด็กและเอต้าชกรอแล้ว ปรากฏว่าเด็กหญิงเม่งจู ธิดาของท่านโอนตัวลงนอนทับไว้และร้องให้ด้วย พร้อมกับไม่ยอมให้ปิดฝ่าด้วย

พระยาดาเนียก็เห็นเด็กร้องไห้ก็พูดว่ายกเลิกกันไม่ต้องแหง แต่พอให้ปิดฝ่าด้วยคุกคามเด่าท่านนั้น เด็กหญิงก็หยุดร้องและทุกคนตกตะลึง เพราะถ้าหลวง

สำเร็จกิจกรล่นพนันครั้งนี้แล้ว จะต้องพ่ายแพ้ แม้จะพยายามของจนหมุดตัวก็ไม่พอใช่เชา

พระยาตามนีก็ให้เล่นต่อไปอีกหลังสำเร็จกิจกรก็เข่าลูกเดาใหม่ พอทำเสร็จแล้ว คาดของท่านก็โถนทับไว้และร้องไห้ไม่ยอมให้เปิดดูดังครั้งแรก

พระยาตามนีก็ว่า “เอื้องเด็กคนนี้เป็นขังไว้ เอ้ายกเลิกอีกที”

เมื่อเจ้าของวังพุชณ์แล้ว เด็กหญิงจึงหยุดร้อง และเมื่อเปิดฝ่าด้วยดูก็มีผลดังครั้งแรก ต่อมาครั้งที่สามมีเหตุการณ์เช่นนี้อีก ในที่สุดพระยาตามนีจึงพูดว่า “ดาวตีะนียาดีอ่อนแหนดูราวด ชูโงะนา กอดดาวตีะ คอมนาอะะ ชีอะลະ” แปลว่า “คุณหลวงเป็นผู้มีบุญญาสานาจริง ๆ ต่อไปภัยหน้าจะมีฐานะดีเป็นมั่นคง”

กำกับสำหรับของพระยาตามนีนับว่า เป็นความจริง เพราะคระกุลหลวงสำเร็จกิจกรจากงานนี้มีความจริงถูกตัวหน้าตาม ลำดับ แม้แต่บ้านนางเม่งจูที่ตลาดจีน เมืองปีตานี ก็ปรากฏว่ามีนักงานแอบนมาทำรังอยู่ที่หลังคานบ้าน จึงนับว่ามีให้ความ安防อย่างยิ่ง

สภาพของนางเจียงชุน แซ่โก้ย กรรมของนางของหลวงสำเร็จกิจกร ออยู่หน้าโรงพยาบาลเดา จังหวัดปีตานี ชื่อหน้า ศพารีก็ว่า “นางเจียงชุน แซ่โก้ย สามีเช่นเดิน ดังเด่นสมัยเชงเตียว เก้าหองตี พ.ศ. มีปีที่ ๓ ฤกษาย ชูไถ ชูเม่ง ชูเชี่ยน ชูเช่ ชูชาวด ชูอิน ชูชิน ชูดี ชูหอยู เม่งจู เพือกเลืน ชูกี ชูเลียง หลานหอยู กีนิต ตินมิต”

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานที่ดินหน้าโรงพยาบาลเดาให้เป็นที่ฟังคพตระกูลต้นธนาวัฒน์

หน้าหอฉุนศพหลวงสำเร็จกิจกร อาจงานปีตานี ที่บ้านกอนเลยวัดใหม่

70 รุสมัย

(วัดพวงศาลา) จารึกไว้ว่า “เดียชิน เช่นเดิน เมืองไทยปีตานี ดังเป็นพระยาพิเศษตามหน้าชื่อตั้งเมื่อ ก.ศ. 1880 คิดเป็น ๙๓ ปี ฤกษายคือชูเม่ง ชูไถ ชูเชี่ยน ชูเช่ ชูชาวด และชูอิน

หลานกือ บันหลัง บันดี บันหลง บันหลง บันลือก บันอก บันชิง บันเต็ก และบันล่อน

เด็กแก่ไปตี จ้างเกอนหน่องจิก)

เมื่อครั้งรัชกาลที่ ๕ เสด็จประพาสจังหวัดปีตานี พื้นดงของพระเจ้า คือ นาเม่งจู นายชูเม้ง ช่วยกันสร้างประรำที่ท่าน้ำเมืองปีตานี ที่เพดานประรำใช้ผ้าขาวคาดและใช้แพรสีเหลืองและผ้าแดงติดรอบทั้ง ๔ ด้าน ส่วนที่พื้นใช้เสื่อปูขาดและมีพระมุขทับอีกชั้น พื้นดงคระกุลตันธนานาวัฒน์ดังกล่าวไปรับเสด็จที่ท่าน้ำ ดังจดหมายเหตุสดิ้งประพาสมเมืองสิงคโปร์ และเมืองเปรตาวีช ได้เสด็จขึ้นหัวดับปีตานี และทรงบันทึกไว้ว่า “เสด็จขึ้นประพาสตามตลาดจีน ถนนนี้มีประรำผ้าขาวคาดเหมือนกับถนนที่ไปบ้านพระยาตามนี”

รัชกาลที่ ๕ ทรงโปรดฯ นาชูไถ หรือพระจีนมาก ทรงพระราชทานเหมือนให้ ๕ แห่ง คือ

1. เหมืองที่ถ้ำทะฉุ
2. เหมืองนายอ่อน
3. เหมืองบุลัวน
4. เหมืองหวนหน่าชัวบัน
5. เหมืองหวนหน่าชัวล่าง

เหมือนดังกล่าวอยู่ที่จ้างบันนังสตาจังหวัดยะลา การเดินทางไปเหมือนขะนันนี่ใช้เรือถ่อส่องไปตามลำน้ำจากปีตานีขึ้นไปสู่บริเวณดันน่า ผ่านท่าสาบจนกระทั่งเงินบันนังสตา บางครั้งการเดินทางต้องอาศัยช้างบุกป่าฝ่าดงไปซึ่งเหมือนเร่ดังกล่าว

ที่เหมืองแร่มีบ้านพักของพระจีนคามารักษ์ และกองสีของคนงาน คนงานส่วนใหญ่เป็นชาวจีน กรรมวิธีขุดแร่สมบัตันใช้ไม้กระดานปูเป็นร่างที่รินล้ำสาร น้ำก็จะพัดพาอาจินผ่านเข้ามา พวกคนงานจะใช้จอนเกลี่ยดินเมื่อได้คีบุกแล้วก็นำไปหลอม ถ้าหน้าดีบุกเป็นสีเหลืองจะมีคุณภาพ และราคาก็กว่าหน้าดีบุกสีขาว

พระจีนคามารักษ์

(นายชูไถ ต้นธนาวัฒน์)

พระจีนคามารักษ์ (นายชูไถ ต้นธนาวัฒน์) เป็นบุตรคนที่สามของหลวงสำเร็จกิจกรจากงานนี้เมืองปีตานี นาราชาชื่อ นางเจียงชุน แซ่โก้ย หรือแม่นายช่วนหนែนี่呀

พระจีนคามารักษ์ มีบรรดา บุตรและธิดา ดังต่อไปนี้

กรรมของนักงานเบี้ยงช่วนแซ่จุง มีบุตรและธิดา คือ

1. นายบันอก ต้นธนาวัฒน์ (บุน จำบริษุกกดี)

2. นายบันลือก ต้นธนาวัฒน์ (บุน พจน์สาบล)

3. นายบันชิว ต้นธนาวัฒน์ (บุน พิทักษ์ราชา)

กรรมของนักงานที่สองชื่อ นางย่าง น้องสาวคุณหญิงระนอง มีบุตรและธิดา คือ

1. นางกุยชาวด กรรมของเจ้าคุณพิทักษ์ฯ (บุน พิทักษ์)

2. นางกุยคี กรรมของเจ้าคุณประรัติ วรฤทธิ์ สมุทศามพหลสรายรุ้งชานี

กรรมของนักงานที่สามชื่อ นางเยี่นเยียว มีธิดาคนเดียวคือ นางคุ้นเลี้ยง

กรรมของนักงานที่สี่ (ผู้เล่าจ้างชื่อไม่ได้) เพียงแต่บอกว่าเป็นน้าสาวของกรรม

พระเจนกมารักษ์ เอ้าใจใส่ดูแล
คนงานเป็นอย่างดี กันงานจังรักและ
นับถือท่านทุกคน นางครรภ์ท่านจะให้
กันงานสนุกสนานด้วยการชนหุ่นเจน
ซึ่งมหราษฎร์ประทับนี้ กันเจนนิยมดูกัน
มาก แต่ตามปกติพระเจนกมารักษ์ท่าน
ไม่นิยมการบันเทิงมากนัก สรุว่าท่าน
ไม่เตะต้อง ถ้าจะมีบ้างก็เพียงสุนในจาก
เท่านั้น ทุกคืนท่านจะนั่งภารนาสวัด
มนต์เป็นประจำ

เกิดนิมิตลงคลื่นเหมือน

วันหนึ่งเกิดพายุใหญ่ที่เหมือน
เมื่อพายุสงบแล้วก็ปรากฏเป็นขาวด้วย
หนึ่งร่องเสียงดังอยู่บนหลังคาน้ำหนึ่ง
พระเจนกมารักษ์

จันแก่ที่เป็นอุกจั่งทำนายว่า
“เดาเก่าจะรายใหญ่ เปิดขาวนั่นนานครั้ง
ที่จะปรากฏให้เห็นบนหลังคาน้ำหนึ่ง
โดยรวมมาเชื่อว่าเป็นนกการเงา ที่เมือง
จันเกบเห็นมาครั้งเดียวเท่านั้น มาครั้งนี้
นับว่าเป็นบุญญาสถานอย่างซึ้ง”

จากนั้นจันแก่จึงให้คุณพระจุด
ธูปเทียนกราบไหว้และให้กุณฑิษฐลงมา
พร้อมกับจันเปิดเชือดกอ ปรากฏว่า
เปิดมีเลือดสีขาว พระเจนกมารักษ์และ
บุตรชายคือ นายบันลอก (บุนเขียว-
กักดี) และนายบันลือก (บุนชัน-
สาบลา) ดีมเลือดดังกล่าว ซึ่งถือว่า
จะมีโชคดีและมงคลอันประเสริฐ

ดังที่กล่าวแล้วว่า พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรง
ไว้วางพระราชนฤทธิ์ พระเจน กมารักษ์

ดังหลักฐานจากพระราชนฤทธิ์ดีเดขาด
เด็ดจังหวัดปีตานี เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม
พ.ศ. 2433

“เวลา 4 โมงเช้า แต่งตัวเต็มยศ
พระจันทร์วันเป็นการฉลองวัดเจนในปี
ชั่วโมงหนึ่ง ถึงกันวันหน้าวัดตานีบ้าง

นักดี ขึ้นไปเลี้ยงพระบนเตียงการเบรียญ
ที่กำเนินใหม่ พระสงฆ์ลับ 7 รูป หลวง
จันกมารักษ์จัดสำรับและมีของตักบานตร
ขึ้นไปจากในเรือด้วย พระสงฆ์ลับแล้ว
ถวายไตรองค์ลงไตร พระยา大臣นีจัด
ของไทยทานมาช่วยในการทำบุญ”²

“แล้วได้ติดศิลาจารึกเรื่องที่
ประภากลางค่าด้วยเพิ่มชื่อวัดว่า
วัดตานีนรสมโนส หลวงจันกมารักษ์
ลงทุนเลี้ยงข้าราชการและทพทหารหัวไว
ให้ได้ตรา ว. ว. ดวงหนึ่งกับสิ่งของ
อื่น ๆ ตามสมควร”²

ดังนั้นจึงได้รับพระราชทาน
นามว่า ตานีนรสมโนส พระเจน
กมารักษ์มีส่วนช่วยเหลือในการก่อ³
สร้างศาลาการเบรียญพร้อมกับได้รับ⁴
เงินพระราชทาน เพื่อใช้ในการก่อสร้าง
ด้วย อารามแห่งนี้ขึ้นให้เป็นที่สำหรับ⁵
เจ้าเมืองและกรรมการเมืองปีตานีได้มา⁶
ประชุมถือหน้าพระพิพัฒน์สัตยา นอกจาก
นี้ยังให้เป็นที่สำหรับดึกในเมืองปีตานี
เรียนหนังสืออีกด้วย

ในพระราชหัตถเลขาเรื่องเดียวกันนี้
ตอนเด็ดจึงมีเมืองหนอนจิก พระ
องค์ทรงเล่าถึงผู้มาเฝ้ารวมถึงพระเจน
กมารักษ์ด้วยดังต่อไปนี้

“เด็ดจึงเรื่องพระที่นั่งไปประทับ⁷
ที่พลับพลา ซึ่งปูถูกไว้ที่ป่ากัน พระยา
หนอนจิกและกรรมการมาฝ่าทูลละออง
ธุลีพระบาทพร้อมกัน พระยาวิชิตภักดี⁸
เจ้าเมืองตานีกับพระครรชุพิษิฐ พระ⁹
พิพิธภักดี พระเจนกมารักษ์ เมืองตานี
มาฝ่าทูลละอองธุลีพระบาทด้วย”³

คุณงามความดี

พระเจนกมารักษ์ได้ประกอบคุณ
งามความดีไว้กับบ้านเมืองทั้งทางโลก
และทางธรรมเป็นอันกงประการ เช่น
รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
จากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า

เจ้าอยู่หัวให้สร้างศาลาการเบรียญวัด
ตานีนรสมโนสดังกล่าวข้างต้น จนได้รับ¹⁰
ผลสำเร็จอันเป็นประจักษ์พยานทราบ
เท่าปัจจุบัน นอกจากนี้ รัชกาลที่ ๕
ทรงรับสั่งให้เป็นหัวหน้าจัดสร้างโบสถ์¹¹
วัดมุจลินทาวปีวหาร อำเภอหนองจิก
จังหวัดปีตานีอีกด้วย ตลอดจนถึงปัจจุบัน¹²
ได้รับใช้พระเศษดิตามพระราชประสุต
สูงของรัชกาลที่ ๕ ในการจัดสร้างวัด
ค่าง ๆ เป็นผลให้ปรากฏจนทุกวันนี้

ส่วนการประกอบการก่อสร้างด้วย
เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ที่ได้รับพระ
ราชทานนั้นแล้ว พระเจนกมารักษ์ที่มี
ความพากเพียรพยายามคือ หัวหน้า
คนเจนและคนไทยทำการขุดแร่ในเหมือง
อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ปรากฏ
ว่าท่านสามารถสร้างหลักฐานเป็นปีก
แผ่น สูกหกานของพระเจนกมารักษ์¹³
ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากท่านเป็น
อย่างดี จึงสามารถสืบทอดผลงานการ
ทำเหมืองแร่และกิจการอื่น ๆ ตลอด
จนถึงความเป็นผู้มีคุณธรรมมากจนทราบ
เท่าปัจจุบันนี้ □

(บทความนี้คัดจากหนังสือ “มุกคล
สำคัญจังหวัดชายแดนภาคใต้” ฉบับ¹⁴
โนนข่าว พิมพ์โดย ศูนย์การศึกษาเกี่ยวกับ
ภาคใต้)

เชิงอรรถ

1. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว, จดหมายเหตุเด็ดประพาสเมือง
ตานีปีร์แมะเมืองปัตตันวิชัยครั้งแรกในรัชกาล
ที่ ๕ (กรุงเทพฯ : พิมพ์ในงานพระราชทาน
เพลิงศพนาวาตราชีหดวงสุรินทร์เสนา (อัน-
อมาตยกุล, 2512), หน้า 4.

2-3 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว, เด็ดประพาส ร.ศ. 108 พระราชนฤทธิ์
หัตถเลขาบันทึก 3 เรื่องพระที่นั่งอุบลburพิศ¹⁵
ดึงท่านกล่าวและกรรมการหลวงท้าววงศ์ໄไปการ
(กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทย, 2488), หน้า 33,
41, 42.